

HARLEQUIN®

King

ANNA DEPALO
SOBIMATU PRUUT

032
VEEBRUAR

Anna DePalo
His Black Sheep Bride
2010

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Anu Rooseniit
Korrektor Inna Viires

© 2010 by Anna DePalo
© 2011 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

B02218711
ISBN 978-9949-25-009-7

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Armas lugeja!

Olen alati tahtnud kirjutada romaaniseeriat aristokraatsetest peigmeestest. Käesolevas raamatus on kokku viidud minu suurepärase New York City ja üks Inglismaa maapiirkond, millesse armusin pärast kolledži lõpetamist välismaal õppides.

Loodan, et Tamara ja Sawyeri armuromaanilugemine lahutab teie meelt (ja pakub mõnegi võimaluse naerda). Tore oli jälgida, kuidas minu teravakeelne ja protestimeelne kangelanna mahendab (tema arvates) konservatiivse kangelase. Tamara sõlmis ehk tehingu saatanaga, kuid Sawyer võib lõpuks südame kaotada!

Loodan, et naudite ka seiku Tamara ja Sawyeri sõprade – Pia ja Belinda ning Hawki ja Colini elust. Jälgige nende lugu, mis ilmub varsti kirjastuse Harlequin sarjas Kirg.

Soojade tervitustega,

Anna

Oliviale

Esimene peatükk

Laulatusel pruutneitsina viibimine oli niigi piisavalt raske. Kui pead lisaks püüdma vältida kedagi – näiteks oma tulevast peigmeest –, võib olukord muutuda talumatuks.

Tamara silmitses üle Plaza rahvarohke vastuvõturuumi Sawyer Langsfordi ehk kaheteistkümnendat Meltoni krahvi, kellena teda mõnes ringkonnas laiemalt tunti.

Naine arvas, et mõnd elukat – nagu näiteks taltutamata lõvi – on parem eemalt jälgida. Sawyer oli tema jaoks ebameeldiv meenutus kosjakaubast, mille nende isad olid aastaid tagasi sõlminud. Kuid Sawyer polnud kunagi avaldanud *oma* mõtteid Tamaraga abiellumisest, tekitades seepärast naises püsiva ebamugavustunde.

Tamara ettevaatlik või lausa vaenulik suhtumine mehesse tulenes ka sellest, et tema ja Sawyer olid iseloomult nii erinevad – mees sarnanes väga Tamara traditsioonidest kammitsetud, kuid auahne aristokraatliku isaga.

Pagan võtaks seda Sawyerit, et ta täna siin peab olema. Kas tal pole kusagil mõnd Inglise lossilogu, mis nõuaks tema tähelepanu? Või vähemalt üht kõdunevat kongi, kus ta võiks istuda ja mõtteid mõlgutada?

Mis häda pärast oli temal vaja tulla mängima üht Tod Dillinghami heatujulist peiupoissi?

Kui ta vähemalt näeks välja nagu sünge, õnnetu aristokraat, kes võitleb oma deemonitega. Selle asemel on ta otsekui uhke kullakarva isalõvi, kellel on isiklik domeen ning kes on üle enamikust inimestest selles ruumis.

Kui naine oleks aus olnud, oleks ta pidanud tunnistama, et kõrgema seltskonna laulatus ei olnud sugugi üllatav koht, kus ta Sawyeriga kokku sattuda võis. See oli tegelikult peaaegu vältimatu, kuna Sawyer veetis oma meediaäri tõttu suurema osa ajast New Yorgis.

Kuid Tamaral polnud tuju aus olla. Täna oli ta pidanud seisma Belinda Wentworthi pruutneitsina altari ees, teeseldud naeratus näol, teades, et Sawyer on vaid ühe jala kaugusel teiste peiupoiste seas.

Samal ajal, kui episkopaalkiriku preester lausus sõnu, mis pidid Belinda ja Todi abiellu ühendama, oli Sawyeri pilk temal puhanud. Mees nägi valge kaelasi-deme ja sabakuuega välja täieliku aristokraadina, must smoking rõhutamas tema mehelikkust ja käskivat ilmet. Mehe helepruunid juuksed olid peegeldanud kulda, sattudes üht kiriku värvilisest klaasist akent läbivasse valgusevihku, otsekui oleks mõni veidras tujus jumalus otsustanud üleannetule inglile valgust heita.

Varsti pärast seda hetke oli Wentworthi ja Dillinghami laulatus lootusetult viltu kiskunud.

Tamara pidanuks praegu Belindat lohutama, kui pruuti olnuks võimalik kusagilt leida. Aga Belinda oli kadunud koos Colin Granville'i, Easterbridge'i markiiga – mehega, kes oli katkestanud laulatustseremoonia šokeeriva teatega, et tema Las Vegases sõlmitud abielu Belindaga pole kunagi lahutatud.

Nüüd jälgis Tamara südamevärinal üle ruumi, kuidas tema isa, vikont Kincaid Sawyerile lähenes ja mehed vestlema hakkasid.

Hetke pärast vaatas Sawyer üle ruumi ja tema pilk kohtus naise omaga.

Mehe nägu oli ilus, kuid enesekindel – see kandis mitme põlvkonna vallutajate ja valitsejate pitsit. Tema keha oli sale ja tugev nagu parimas vormis jalgpallistaaril.

Just siis kerkis Sawyeri suunurk vaikivas lõbususes ja Tamara tundis, kuidas ta pulss kiireneb.

Hämmeldunult keeras naine kiiresti pilgu ära. Ta kinnitas endale, et tema reaktsioonil ei ole mingit pistmist füüsilise veetlusega, vaid hoopis täieliku pahameelega.

Selle mõtte toetuseks mõtiskles ta, kas Sawyer oli ette teadnud, mida Colin kavatses – või ehk enamgi, oli pakkunud Colinile siseringi informatsiooni. Ta ei olnud St. Bartholomew' kirikus Sawyerit Colini lähedal näinud. Kuid ta oli varasemal seltskondlikel sündmustel neid vestlemas märganud, niisiis teadis ta, et nad on sõbrad.

Tamara surus huuled kokku.

Usalda siis Sawyerit, kes on sõber sellise kaabakaga nagu Colin Granville, selle Easterbridge'i markiiga, kes oli äsja saanud uue tiitli: laulatuse erakorraline kontvõõras.

Naine vaatas ringi, püüdes hoolikalt vältida Sawyeri poole vaatamist. Kuid ta ei leidnud ka Pia Lumleyt. Ta mõtles, kas pulmakorraldajal – tema ja Belinda sõprus-

trio ühel osalisel – oli õnnestunud kohtuda pruudiga pärast seda, kui oli julgustanud kõiki külalisi siirduma pulmapeole Plazas. Või oli Pia sulgunud kuhugi, nutukrampides selle pulmaõnnetuse pärast, mis neile kõigile oli täna kaela sadanud.

Viimati oli ta näinud blondi haldjat Piat Hawkshire'i hertsogi James Carsdale'i, veel ühe Sawyeri sõbra juurest lahkumas ja teenindajaile mõeldud pöördukse poole suundumas. Võib-olla lehvitas keegi praegu köögis Tamara sõbranna nina all nuusksoola, püüdes teda sügavast minestusest äratada.

Tamara ohkas, kuid pööras siis silmad jälle Sawyerile ning nende pilgud kohtusid.

Mehe suu kõverduis pilklikult ja siis pööras ta pead, vahetamaks mõned sõnad neiu isaga, enne kui mõlemad mehed tema poole vaatasid.

Hetk hiljem mõistis Tamara õudusega, et Sawyer ja isa suunduvad tema poole.

Sekundi murdosa kestel mõtles ta põgenemisele. *Jookse! Sukeldu! Kao!*

Kuid Sawyer jõudis tema juurde, pruunides silmades nõökav pilk, ja naise selg tõmbus sirgu.

Kui meediaparun otsib lugu, siis tema pakub talle ühe.

Muidugi oli mehele sülle langenud meelikõditav skandaal Wentworthi-Dillinghami peaaegu-pulmade näol, kuid naine võis alati tema jaoks koogile vürtsi lisada.

Lõppeks, kas mitte ei avaldanud mitu tema ajalehte varjunime all esineva proua Jane Hollingsi – peopere-

naiste hukatuse ja seltskonnakarjeristide teravakeelse õiglase karistaja kollaseid lehekülgi?

Tamara surus huuled kitsaks jooneks.

„Tamara, mu kallis,“ lausus tema isa südamliku tooniga, „sa ju mäletad Sawyerit, eks ole?“ Ta turtsatas naerda. „Oletan, et tutvustada pole vaja.“

Tamara tundis, kuidas ta ilme jäätus, kuni see sarnanes külmunud tundraga. „Sugugi mitte.“

Sawyer langetas pea. „Tamara, ...väga meeldiv. Palju aega on mööda läinud.“

Mitte küllalt palju, mõtles naine, enne kui neid tervitas. „Tundub, et sinust endast saab pärast tänast laulatus kokkuvarisemist su ajalehtede allikas.“ Ta kergitas üht kulmu. „Proua Jane Hollings on üks sinu kolumnistidest, eks ole?“

Üle Sawyeri huulte libises naeratuse vari. „Usun küll.“

Tamara naeratas napilt vastu. „Ma ei usu, et enda ajalehes kuulujuttude teemaks olemine sulle väga istuks.“

Mees naeratas seekord vabalt. „Ma ei usu ajakirjanduse tsenseerimisse.“

„Kui väga demokraatlik sinust.“

Selle asemel, et naise torkest solvuda, tundus see Sawyerit lõbustavat. „Krahviseisus on päritav, aga meediaparuni tiitli teenisin avalikult arvamusest.“

Tamara keelel oli küsimus, kas ehk miski on veel päritav – mehe ülbus näiteks?

Tema isa kõhatas hääle puhtaks. „Võtame ehk meeldivama jututeema?“

„Jah, võtame,“ nõustus naine.

Isa pilk liikus tema ja Sawyeri vahel. „Tundub, otsekui olnuks see eile, kui istusin koos eelmise krahviga tema raamatukogus, rüübrates head burbooni ja arendades mõtteid võimalusest, et meie lapsed ühendavad meie perekonnad abielu kaudu.“

Jälle seesama jutt. Kui sellised vihjed käiku läksid, olid need umbes niisama õrnad nagu sepavasar.

Tamara pani vastu soovile sulgeda silmad ja oiata ning hoidus hoolega Sawyeri poole vaatamast.

Ilmselt, just nii nagu ta kartis, oli tema ja Sawyeri nägemine pulmapeol andnud ta isale idee – või pigem tagasi meelde toonud ühe vana idee. *Väga* vana idee.

Tamara oli selle loo jutustamise ja ümberjutustamise saatel üles kasvanud. Aastaid tagasi, enne Sawyeri isa surma olid tema isa ja üheteistkümmes Meltoni krahv olnud juba nii suured sõbrad, et rääkida kahe perekonna vahelisest dünastia-abielust – mis oleks ühendanud ka nende meediaimpeeriumid.

Õnnetuseks oli tema kui vanim kolme poolõe seast – igäüks vikonti erinevast üksteisele järgnenud lühikesest abielust – loogiline valik dünastiate pürgimusi täitma.

Samuti oli Sawyer kui krahvitiitli pärija, kuna tema isa oli viis aastat tagasi surnud, teiselt poolt loomulik valik.

Õnneks ei olnud kumbki Tamara noorem õde täna vastuvõtul, selle asemel olid mõlemad hõivatud ülikooliõpingutega. Ta teadis, et tema suudab Sawyer Langsfordile vastu panna. Ta ei tahtnud muretseda

oma nooremate ja kergemini mõjutatavate õdede pärast.

Lõppeks, möönis ta pisut vastumeelselt, oli Sawyer vastassugupoolena tõeliselt ligitõmbav. Ta ise oli aastaid pidanud seda tunnistama, mis oli veel üks põhjus väga pikas nimekirjas, miks Sawyer talle ei meeldinud.

„Aitab sellest rumalast jutust,“ lausus naine, püüdes oma isa sõnu naeruks pöörata.

Ta vaatas kinnitust otsides Sawyeri poole, kuid leidis, et mees vaatab teda mõtlikult.

Mees noogutas romantilist viisi mängiva bändi poole. „Kas sa tahaksid tantsida?“

„Nalja teed või?“ purskas naine.

Sawyer kergitas kulmu. „Kas pulmapeost osavõtjaina ei ole meie ülesanne kindlustada, et pidu läheks edasi?“

Olgu pealegi, nii see on, nõustus naine. Pruutneitsina oli tal kindlasti teatavaid kohustusi. Ja oletades, et mees ei olnud Colin Granville'i, laulatusse sekkuja topeltagent, olid omad ülesanded ka temal.

„Hiilgav idee!“ lausus neiu isa. „Olen kindel, et Tamara on väga hea meel.“

Naine heitis Sawyerile kõneka pilgu, kuid mees lihtsalt viipas leebelt, otsekui öeldes, tulen sinu järel.

Tamara läks tema ees tantsupõrandale.

* * * * *